

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Пословни број: **К.В. 9/2008**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 23.02.2009. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима. Ја се извињавам што каснимо, ја сам имао неких породичних обавеза неодложних и зато овако каснимо, али претпостављам да ћемо успети да урадимо оно што смо планирали за данас.

НАСТАВЉЕНО 23.02.2009. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 11:15 САТИ

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је веће у неизмењеном саставу.

Да су присутни:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић,**
- **Пуномоћник оштећених адв.Баровић,**
- **Те оптужени Сирета и његов бранилац адв.Цвејић.**

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ДА СЕ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС ОДРЖИ

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите сведока Цвијановића, Бакарића, Петковића и Јанкова.

Цвијановић Драган, Бакарић Борислав, Петковић Недељко и Јанков Бобан?

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили сведоци:

- Цвијановић,
- Бакарић,
- Петковић и
- Јанков.

Нека у судници остане Цвијановић Драган, а судницу ће напустити Бакарић, Петковић и Јанков. Претходно само молим вас сачекајте. Дакле, господине Цвијановићу, Бакарићу, Петковићу и Бобане Јанков, саслушаћемо вас као сведоке данас у овој судници, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Дакле на та питања нисте у обавези да одговорите. Касније ћете, када дођете у ову судницу, положити и заклетву за сведока. У реду?

Дакле, из суднице су у засебну просторију удаљени сведоци Бакарић, Петковић и Јанков, те приступи сведок Цвијановић Драган.

Дакле, сачекајте у просторији, само господине Цвијановићу приђите за овај пулт.

Сведок ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ

Са подацима као у спису, упозорен, опоменут.

Гледам да ли сте ви положили заклетву за сведока, не. Дакле господине Цвијановићу само формално, име вашег оца је?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Никола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никола, по занимању сте видим обућар, настањен у Бачкој Паланци,улица?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Параћинска 13.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Параћинска број 13, рођен 11.10.'68.године?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок Цвијановић Драган, са подацима као у спису, упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Имате ту на пулту текст заклетве за сведока, прочитајте гласно.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Цвијановићу, ја претпостављам да ви знате због чега смо вас позвали овамо?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако? Занима нас ваш боравак на реону Вуковара у јесен 1991. године. Прво да вас питам, да ли остајете при исказу који сте дали код истражног судије када сте саслушани, то је било 03. јула 2008. године, да ли остајете при том исказу?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па у принципу да, не сећам се више неких детаља шта је било све, али у принципу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само укратко нам реците шта сте радили те јесени у Вуковару, јесте ли били ангажовани у неким јединицама, јесте ли учествовали у борбама?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па јесам, учествовао сам у борбама, био сам тамо од почетка то је 14.09., када је почео рат у Вуковару и био сам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој јединици сте били?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па то није ни била јединица, то је био у принципу смо били једна група нас који смо били у једном делу града, зове се Петрова Гора и одакле смо кренули у рат када је војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то било?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па ту није било никакве јединице у принципу, то је било становништво ту неко које се налазило у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је било по вама?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па ја сада да кажем по бројчано не знам, можда, да не говорим за становништво тог дела града, то не знам колико је било и можда нас са стране да ли је било 50, 100 људи, ја не знам сад колико је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, колико вас је било да сте се борили ви, да сте ту остали па да сте се борили, ето то?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па мислим да је у почетку, ако се не варам, било можда нас мало, можда четрдесетак, педесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после тога?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: После је долазило како је долазило људи из Србије, свакодневно се то повећавало, е сад колико ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад су завршене борбе у Вуковару?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па 18.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 18.11., по вама?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Да, по мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где сте ви тада?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Ја сам се налазио у том моменту у Путницима код Руме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Путинцима код?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Тако је, код Руме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Руме, кад сте отишли у Путинце?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па сад, мислим, мало је то, да ли је дан или два можда прије тога, сад тачно дана колико је било не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Какве су вам даље активности?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Ту сам био дошо са мојом супругом, пошто су ми ту били родитељи се налазили од лета те године '91., до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Избегли?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Да, до завршетка тамо тих ратова, и онда сам са супругом ту дошао чисто да их обиђем незнајући да ће сутрадан да буде ослобођење Вуковара по ономе како га ми водимо 18., и онда сам ту навече кад смо седели уз телевизор сам видео да је пад Вуковара био, објављено на вестима и сутрадан ујутру сам ја кренио за Вуковар, то је значи 19. ујутру и 19., сам дошао у Вуковар, то јест у Негославце где сам и боравио јер у Вуковару ми је кућа током рата била изгорела. И тог 19., сам био у Негославцима и 19., у послеподневним часовима негде то сам већ једном давао изјаву не знам у ком периоду је то било, да ли је то око 3 или 4 сата, знам да је био сумрак или тако мали тај почетни део мрака, није била мркла ноћ, смо отишли ја и Петковић и мислим да је овај један момак био Кромпир да се зове да смо, отишли смо били до Овчаре јер смо чули да тамо има људи, који су изашли из града, да се налазе тамо на тим неким хангарима, па смо отишли из Негославаца у том послеподневном периоду тако три, пола четири, четири тачно временски период не знам, били смо дошли до Овчаре ту су биле неке хале и у тој хали смо ди смо паркирали аута била је ту велика маса људи вани, било је неких аута, ушли смо ту унутра и у том периоду смо били можда двадесетак минута до пола сата смо се можда ту задржали и вратили смо се за Негославце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте ишли тамо?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па мени у Вуковару остали од моје маме су остали мајка, отац, брат рођени, снаја, деца, било је остало наших тих фамилија које је остало унутар града, док је дејство трајало и када је рат као рат завршен ја сам обишао тамо, био сам и у Велепромету тај исти дан сам отишао да видим да ли ћу некога наћ од њих, тако сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било народа на Велепромету?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Било је ту велика маса људи, да, исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Велепромету?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Да. И тако да сам обишао та места и чули смо да има и тамо људи и ми смо из тог разлога и отишли из Негославаца чисто да видимо. Кад смо дошли ту ја сам био ушао унутра и стајао сам са леве стране кад се уђе унутра. Ту сам препознао двојицу познаника раније из Вуковара, ту. Само мало да се сетим презимена, мислим Шики смо га звали Вјекослав, сад не знам презиме тачно, мислим да је Шиндиљ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шиндиљ?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Да, са њим сам разговарао и Вебер Синиша то ми је школски другар, њих двојица су сједели одмах са леве стране и са њима сам причао ту неких можда десетак минута, још сам чак ето Шикију дао и цигару и он је са мном разговарао и док је он цигару испушио ја сам онда отишао одатле, јер сам чуо да нема ту никог од жена неких и то, старијих људи које сам ја и тражио. Ту кад смо ето 15, 20 минута смо можда стајали ту, разговарали, ја сам се окренуо и отишао. Значи, са мном су били ето Бато Петковић и мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је онај Петковић што је?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Да, да, и мислим да је Кромпир, један другар, али то сад не могу да гарантујем, мислим да смо нас тројица били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двадесетак минута сте се ту задржали и?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: То је максимално двадесет минута кажем, реко сам можда и до пола сата, али није, то је можда двадесет минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А каква је ту ситуација, да ли вам неко брани да улазиате унутра?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Ја сам већ дао изјаву, ја кад сам улазио сам видео једно војно возило на улазу самом код хале, код тих врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво је то возило, кажете војно возило?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па возило сад типа, да ли је можда то био неки систем бова, транспортера, не знам тачно се не могу сетит, али је војно возило неко било, можда је то неки пинцгауер или већ, не сећам се шта је било, али неко војно возило је стајало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било аутобуса, камиона?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Ја се не сећам сада да сам ја њих видио ту, ја сад стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трактора?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Да, то нисам видио не знам. Ја знам да је ту где смо ми паркирали ауто, то је ту негде близу те хале, ту је било аута још вани, сад колико је аута, било их је доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква су то аута, цивилна?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Цивилни, цивилни аута, да. Е сад, ту кад смо били на самом улазу унутра, ту сам видио двојицу, можда млађи, тројицу, пар тих момака је било, неких у војним униформама и белим оним опрточима као војна полиција, њих сам видео ту да су били код улаза у капију, али ме није нико зауставио да ја уђем унутра, нити ми је бранио да улазим унутра, него било је оно врата су била отворена. Унутра је била велика маса људи, колико је било људи ја сад ту да карикирам неке цифре, не знам, али значи педесетине, можда стотине, не знам сад тачно да не лупам напамет, било је јако пуно људи унутар те хале сам видио и ту сам видио њих одмах код улаза и ту сам стао и са њима сам ето стао и разговарао, тако да даље нисам улазио унутар хале те, тако да не могу да кажем сад унутар тога колико је било још људи и кажем после тих неких ето двадесетак минута можда, ми смо се окренули и отишли одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се види унутра, да ли се види уопште?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Ја мислим да је ту било светло неко, мислим да је било светло, сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је ситуација, само укратко, каква је ситуација унутар хангара, шта раде ти људи, колико их је отприлике?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па мени ту, шта ја знам, по мом сећању не могу да кажем не знам какву ситуацију, ја колико сећам се да је било људи, маса је било људи унутра, али да ли је било неке активности посебно или није, не знам стварно, нисам нешто посебно примећивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их неко испитује, да ли их неко туче?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Да, па то сам и мислио да сте помислили да, али кажем, нисам тако нешто нисам видео у том моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, каква је ситуација, шта се са њима?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: По мени је деловало нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо да их неко пописује, да је вршен попис?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Да, можда, ја нисам то видео, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био неки сто, да седи човек за столом, да они прилазе редом, да је ту било Вуковарчана који су препознавали и тако даље, па што би рекли потврђивали идентитет, је ли, у смислу долази па каже име, презиме и тако даље, и сад неки ту неки вуковарчани су и они?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Ја кад сам ту улазио није било, нисам видео никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Практично неку ситуацију тог типа да ли видите?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Не, ја нисам то видео кад сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неког стола тамо?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Е сад сто, можда је и био, можда није, то сад, можда би и слагао ако кажем да је и да није био. Не могу да се сетим сад тачно, можда и је био, али сад не знам. Али нисам видео никога да је то радио као што сте ви сад навели, да је било било какав попис се вршио или нешто писало, то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте тада видели Сирету?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате њега је л' тако?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са њим се познајете од раније и тако даље, то није спорно?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Да. Али га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана уопште да ли сте га сретали?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па видео сам га, сад којег датума можда задњи пут што ја кажем то је било па можда који дан пре тог ослобођења, сад да ли је то био 16., 17., 15., 11., сад тачно не знам, који тачно дан да сам га видео задњи пут, 18., нисам га видео јер нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, 18., сте били у Путинцима, 19., сте дошли кажете у Вуковар, били сте и на Велепромету, јесте ли ишли до касарне?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте на Велепромету, ево кажете били сте на Овчари?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли сте га сретали негде ту?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Велепромету?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Ја мислим да га тај дан до подне нисам срео нигде, барем се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније, сутрадан?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па видите овако, пошто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По вашем најбољем сећању?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: По мом најбољем сећању ми смо отишли једном приликом и то је било у том периоду, е сад, ја сам то већ давао изајву да не могу тачно да се сетим који је тачно дан био, али смо Сићо, Петковић, ја, од Сићине жене брат рођени Бранко, ко је био још, и овај момак да, ми га звали Лало, сад му име ни не знам, овај момак што је сад ту исто као сведок, нас пет смо отишли за Нови Сад у томе смо отишли прво код Сићине, чуо сам да се сад развео, али ето да кажем данашње жене, некадашње девојке смо отишли до ње и он је знао да је негде у Новом Саду на некој адреси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па видите овако, ја сам то мало размишљао о томе пошто су ме то већ и испитивали по питању у истрази, могло би да се деси да је то било и 19., или 20., можда 21., у тих два, три дана сигурно је било, е сад тачно не знам, не могу да кажем сад дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте се базирати на овај дан када сте ви били на Овчари.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, тај дан нека буде репер.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Да, ми смо били ту кратко нешто. Да, па можда ја кажем можда чак и тај дан, можда смо отишли навече доле, то, није то ноћ, ми кад смо ишли за Нови Сад било је послеподневни сати, да ли је то било 6, 7.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ноћ, у новембру је то ноћ.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па добро, да, у зимском периоду то је ноћ, да, у летњем је још увек дан у том периоду али, кажем у том периоду смо ми ишли за Нови Сад, а сад не могу ја са 100% сигурноћу да кажем да је то било 19., или је било 20., али у тих пар дана је сигурно било, само датум који је тачно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у истрази рекли овако: «Ја мислим да то вече 19.», дакле и у истрази говорите да је то кад сте на Овчари да је то 19.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Нисам видео Сирету у Негославцима с тим што не могу да тврдим, али знам да сам се неког од следећих дана видео са Сиретом, после смо заједно тражили неку кућу у Вуковару где можемо да сместимо

наше породице и после смо заједно у истој кући са два улаза сместили наше породице».

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Јесте, да, то је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Породице смо довели негде око 01. децембра, а пре тога смо Сирета и ја, пошто смо нашли те куће, поправљали нешто у њима да би могли да доведемо породицу».

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не говорите.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Не говорим датуме, јер ја не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не говорите ви о одласку за Нови Сад, тих дана него говорите о поправци куће.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: То је тачно. Па знате како те куће су биле у принципу у већем делу по Вуковару порушене, не порушене, неке оштећене, кровови, прозори у ствари су свуда били попуцали, мало која да је остала да је имала прозор барем неки, те неке куће поготово где смо ја и он живели после те '91. године после рата, ми смо живели један период, па није период кратак до '97., у те две куће, то су као дводелка спојене, ми смо ту морали да вршимо адаптацију на њима, е онда кад смо тек их узели да би могли довести породице из Србије јер моја кућа је исто била порушена, изгорена, остала је само плоча и подрум, ми смо то мало расчистили, ставили најлоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не занима нас то.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па то кажем ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете ви, ја се сећам, дакле опет у истрази то је страна 4 у првом пасосу «ја се сећам да је заиста његова каснија жена Татјана била у Новом Саду и ми смо заједно отишли до Новог Сада код ње, али не ових дана када је пао Вуковар, већ после 20. новембра па до 01. децембра, с тим што ја не могу да се сетим сада са ове дистанце датума».

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Е па то сам ја реко у истрази, тако сам ја реко и онда, ја не могу, 18., једино не може да буде зато што знам да сам то видео на вестима да је вест о паду Вуковара била 18., значи тај дан не може да буде никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле господине Цвијановићу, данас нам рекосте, «то је можда чак било и 19»?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то што сте рекли да је то можда чак било и 19., то је у супротности са овим што сте рекли у истрази да је то било после 20. новембра.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Не разумем ја шта ви причате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте имали тај репер ја сам 18., у Путинцима видео на телевизији ослобођење Вуковара, 19., сам дошао у Вуковар.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19., после подне сам био на Овчари.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, те репере датумске ви имате и онда и сада и они нису спорни, е сад је само питање кад сте ишли са Сиретом за Нови Сад?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па ја сам то рекао и у истрази исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тачно, дакле, шта је тачно?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: И ја сам дао ту могућност и у истрази, и онда сам рекао истражном судији да ја не могу само да тврдим датуме, значи ни то, куће, адаптације и одласка самог у Нови Сад, ја не могу да кажем ни једног момента тачан датум јер не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је у реду, али.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Ја бих слагао сад кад бих рекао да је то било и 21.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли ви мене слушате?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Слушам ја вас добро, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вам кажем ово, ви сте данас рекли можда је то већ било и 19., после подне, увече око 5, 6 да смо отишли за Нови Сад.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дан кад сам био на Овчари, то сте нам данас рекли.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли, «ми смо заједно отишли код Татјане у Нови Сад, али не ових дана када је пао Вуковар, не ових дана када је пао Вуковар већ после 20. новембра, па до 01. децембра», дакле из овога би се дало закључити да у овом неком периоду.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Добро, знам ја шта сад ви, јасно ми је да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 21. новембар-01. децембар, дакле, у том неком периоду, данас сте то померили на 19., само вас питам шта је тачно.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Судија, да ли дозвољавате само да ја ставим једну примедбу, ако може. Плашим се судија да упадамо у битну повреду поступка зато што му сад предочавате исказ који је дат прво ван присуства Сиретине одбране, због непозивања, то под један, а под два констатовали сте да није заклет до данас. Он данас даје исказ под заклетвом до сада није, у том смислу плашим се да имамо разлику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не видим.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Значи ја приговарам само да му се било шта из тог исказа из истраге предочава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, немојте други пут на овај начин да интервенишете.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: То је моја примедба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте интервенисати молим вас. Да ли ви тражите да се овај записник из истраге издвоји из списка због тога што није заклет, због тога што је, зато што одбрана није присуствовала томе. Дакле то може да буде, може бити предлог, али и ово кажем, записник из поступка истраге, истражни судија присутан, бранилац заиста није. Шта је тачно, само нам реците шта је тачно и због чега разлике у казивањима, ето толико?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Сад ћу ја вама рећ, нема разлике у казивањима, ја сам и онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има, немојте да.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па добро јел могу ја, само да вас питам, јел могу да завршим, хтео сам нешто да кажем па сте ме прекинули. Ја сам хтео да кажем и онда сам у истрази рекао исто да може да буде било који дан од тих дана, али ја не могу са сигурношћу да тврдим ни који је то дан, то сам реко и у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од којих дана?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па од дана после 19., јел до 19., је немогуће да смо ишли за Нови Сад, то сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево сад кажете после 19., мало пре сте рекли да је то и 19., значи немојте.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па то сам ја реко, ја кажем, па добро сад ја кажем 19., сам тек ујутру дошао у Вуковар, значи до тог датума је немогуће да смо ишли за Нови Сад, ја сам то тако сматрао и кад сам давао изјаву код истражног и сад стојим иза тога да постоји могућност да је било све у том периоду, али тачан дан ја стварно не знам, ја сам тако рекао истражном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте тако рекли истражном, јер да сте ви тако рекли истражном онда не бих вас ја питао нешто друго.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Можда ме је погрешно неко и разумео кад сам тамо давао изјаву јер сам и онда исто рекао да ја стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле можда сте погрешно рекли, јел?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Не да сам, можда сам ја тако рекао, можда ме је неко погрешно и разумео у том моменту, јер ја нисам рекао ни једног момента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда сте погрешно схваћени.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Којег датума смо били, ја не знам стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је ваше објашњење, то је ваше објашњење.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Било шта да кажем друго ја бих сад могао да лажем само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према неким другим тврдњама из поступка ове истраге дало би се закључити да је Вебер Синиша и Вјекослав, звани Шики, то је вероватно Шиндиљ, јер има такав на списку жртава.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Да, да, то је то, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су они на Овчари 20., не 19., него 20?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па добро, сад ја то не знам којег датума, ја мислим да је 19., а сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, него ово вам се предочава у смислу да ви сад пробате да.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па не пробам ја ништа, него ја то по мом некоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ви пробате да укалкулишете ту неку другачију тврдњу на исте те околности, и да пробате да се сетите шта је

стварно, да ли би то можда одговарало правој истини и ви и даље остајете при овоме 18., сте у Путинцима, 19., сте у Вуковару.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Не разумем сад, не разумем шта сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19., после подне Овчара.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Ја мислим и сад да је то тако, то је моје неко мишљење, али ипак ви морате да разумете да је то било прије 18 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Дукић Николу звани Гица?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Како не, ја сам му венчани кум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте кумови.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је Грабово?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па знам, ту сам пецао, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо има рибњак један за пецање.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Јесте, ту сам на том рибњаку пецао, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где су стрељани ови људи са Овчаре?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо код тог рибњака, јако близу тог рибњака?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: То сам чуо, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви тамо били и учествовали у стрељању тих људи?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао је да је, ако сам добро схватио, сведок да је био у Новом Саду, да је отишао за Нови Сад тих дана, да ли је тог дана 19., да ли 20., чиме је ишао, с чим је ишао?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Ишли смо са голфом двојком, а већ сам набројао с ким сам ишао, нас петорица је било. Да набројим још један пут ко је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, ево то је било.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Био је Петковић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, нема потребе, у реду је. Да ли је одлазио до тадашње девојке а после супруге окривљеног Сирета Дамира у Нови Сад тамо где је она становала?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Да ли сам био тамо са њим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па ево овако, сад ћу вам рећ, био јесам, и били смо сви комплетни заједно са њим тамо, то је била нека, реко сам већ један пут у истрази да је то зграда сива, по мени нека старија градња, који тачно део града Новог Сада не знам, е сад да ли смо улазили, можда јесмо ушли у стан, попили пиће тај дан, или нисмо ушли, то стварно сад не знам, али смо били тамо то знам, то је то што се ја сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сведок има неки надимак или га је имао у оно време?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Имао сам га увек, Гага су ме звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гага?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Да и дан данас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познаје сведока сарадника број 1 у овом предмету?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Ако ми кажете име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате ту на пулту?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Немам, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, сад ћете добити. Дакле, да ли знате ко је сведок сарадник број 1?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па знате како, у оном периоду га нисам знао, сад знам већ по овом суђењу како ово суђење иде по неком надимку Штука, то сам чуо из суђења ових до сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли знате човека из тог периода тамо вуковарског?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Не, што се тиче рата не, једном сам га видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали прилике икад да се видите, сретнете са њим, упознате и тако даље?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Не, са њим лично не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вам неко каже оно је тај и тај?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Једном сам га видио, то је било кад је било после рата, оне годишњице 18., мислим да је гробље било оно српско, да сам га ту једном приликом видео, а прије тога никада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли он зна нека лица са надимком, неко лице са надимком Перо Циган?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је то?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па по мом сазнању он је био момак који је код нас био као добровољац, иначе из Врбаса.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се зове и презива да ли зна?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Перо Ћирић, ми смо га тамо по надимку знали као Перо Циган.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познаје лице са надимком.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Извињавам се само, он је живио у Вуковару ових пар година, да ли две, три, четири после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После рата, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познаје лице са надимком Славко Циган?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Њега сам исто виђао после рата, али не сећам се да сам га виђао за време рата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли зна његово име и презиме?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли зна лице са надимком Тоша?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Како?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тоша?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Није ми познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли зна лице са надимком Гага, Зоран, извињавам се Зоран?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па Зоран, то је име није надимак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зоран, Зоран, ја сам реко, извињавам се, немојте ме хватати.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па не знам сад ко Зоран, Зорана је било у Вуковару, сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли је овај сведок носио минђушу за време рата?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Ја?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не. Ја бих волео да му предпочите исказ сведока сарадника који говори да је овај сведок одлазио тога дана на Грабово са овим лицима чије сам му надимке поменуо, да ли може да се изјасни с тим у вези?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тачно.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Нема од тог ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо ми саслушали у овој судници још сведока сарадника број 1, али у поступку истраге је тако казивао.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Тај сведок што сам ја прочитао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, тај сведок сарадник број 1.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Нема од тог ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у поступку истраге.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Првенствено тај, како сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао, да сте ви отишли на Грабово у пратњи трактора који одвози заробљенике у једној, мислим да је трећа тура у питању.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Ма то је лаж, нема од тога ништа, ја нисам сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви и ови људи које вам је набројао заменик?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тоша и?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Није тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У каквим је односима он са окривљеним Сирета Дамиром тада био, после, сада, да ли су имали неких сукоба, око чега?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па Сирету познам од, мислим да смо се, мислим, сад слагаћу, мислим да смо се упознали те '91., или ту негде, он је био са, познавао се са рођеним братом од моје жене, мислим да су били другари и братићани и шта ја знам, и ту мислим да смо се, да ли пред рат да ли '91., или '90., ту да смо се негде упознали, били смо у добрим односима до једног периода '97., смо се нешто, било приватно између нас се десило, где смо се и посвађали и ту смо се били чак и потукли, и онда је ту, одонда више нисмо имали никакве контакте до данашњег дана и нисмо остали у добрим односима од тога, сад даље, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никаких контаката нисте имали од тада?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче?

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Имам питање да ли му је познато лице Мирослав Ђанковић?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Да, знам га из школе још исто.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Да ли може да се изјасни како је Ђанковић био обучен, односно како је изгледао у критичном периоду око ослобођења Вуковара?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Мислим, не знам од униформе, ја мислим да је он носио капу неку као што је и Сирета имао, они су имали те неке капице, а пошто питање униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то капа, пошто то нам сад ништа не значи носио капу као Сирета?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па ту су неке као црвене оне округласте неке капе су имали, мислим да су њих двојица носили, сад каква су тачно обележја на тим капама биле, црвене јесу то знам, мене су највише асоцирали у оном времену да су црногорске капе те такве, то је по моме, али нису, имали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црногорске народне ношње?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Тако да, од те ношње, те округле, е сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали кићанке, да ли су те капе имале кићанке?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Мислим да су можда имале ресице оне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ресице?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ресице.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Сад не знам тачно која је имала од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Сиретина и Ђанковићева?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па не знам кажем да ли су имале оба две, знам да су тако неке округласте и да су у тим бојама, какве су ознаке на њима имали тачно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: А од униформи не знам, знам да је Сићо, па носили смо свашта од цивилне гардеробе до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђанковић, је л'?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Да, али не знам стварно не могу да се сетим тачно, мислим да је капа једино, а сад.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВИЈАНОВИЋ: Је ли још било уз то речено у тим јединицама којима је и он припадао, је ли било још људи који су изгледали тако, значи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко носио такву капу по вама?

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Не мора да значи да га познаје, него чисто да ли их је било?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па ја стварно сад не знам, можда је и било, било је свакаквих обележја тако да не знам. Њих знам лично, њега знам из школе, па зато знам, иначе.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, ваше је право да питате нешто сведока, ево можете овај микрофон код вашег браниоца користити.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Здраво Драгане.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Здраво.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Мене интересује сад, ја сам читао из ових списка и свега, да си ти изјавио да си ти био на Овчари?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте га, то каже човек.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Да.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: То је мени важно, био си са Кромпиром и са Батом?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако рече.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: То је тај дан и вратили сте се у Негославце?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Тако је.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Да ли се сећаш да сте дошли по мене ти, Бато и Кромпир, да смо касније отишли на Велепромет са Црвом и Бранком предвече да видимо цивиле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он рече да је преко дана био на Велепромету.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па ја говорим кад смо се вратили, кад се он вратио са Овчаре, вратио се у Негославце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је схватите као подсећање оптуженог.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Подсећање.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Ја кад и размишљам, размишљам о томе.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Ја се добро сећам да сте дошли ти, Бато, Кромпир, ту се нашо и Црв и Комбра Бранко и да смо сви заједно отишли до Велепромета још предвече да видимо јесу ли још цивила извукли, да ли се тога сећаш?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па видите сад.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Мислим, заборавило се доста тога, али?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Ја стварно сад не могу да тврдим да је и да је и да није, не сећам се стварно, било шта да кажем.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Добро, то ћу ја питат Бату. И после Велепромета смо се вратили за Негославце ако се не сећаш?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Знам да смо у Негославце да смо ми отишли е сад.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Вратили се и били заједно?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Да.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: И да смо оспособљавали голф да сутра идемо за Нови Сад сви заједно?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Голф јесте, тако је било и нешто око хладњака, ту смо чачкали, поправљали, е сад тачно који дан смо поправљали, да то јесте.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Мени је важно само пошто ја нисам знао да си ти био на Овчари, ја сам дознао стварно јер о томе нисмо ни причали, ми смо имали, глупости, других проблема, ја сам дознао из пријашњих твојих изјава да си ти

био на Овчари и то се поклапа нешто са мојим кад сте се вратили, то је било предвече, ми смо отишли, био је мрак кад је био на Велепромету и вратили смо се са Велепромета у Негославце, заједно је био и Бранко, Црв се негде изгубио, Бранко, зато што је његова сестра тамо што смо ишли сви заједно за Нови Сад, смо преспавали код Бате и оспособљавали још Бранко и Бато су поправљали тај голф.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, чули сте оптуженог Сирету шта он каже?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли ви, сад ми остаје нејасно, да ли ви знате да се он вратио са Овчаре?

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Нисам знао, нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него ви то повезујете да.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Ја сам прочитао то да се вратио и ја знам да смо ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите шта каже Сирета, дакле, па би по њему то онда било то, да сте се ви у ствари, ви вратили у Негославце.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Заједно са Кропмиром и Батом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте отишли на Велепромет, да проверите да ли још неко?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Врло лако могуће.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: И вратили се назад у Негославце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратили се назад у Негославце, поправљали, спремали ауто.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Прије подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спремали ауто да сутрадан, и онда сутрадан.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Сутрадан прије подне смо спремали ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спремали, и кад отишли?

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: И отишли предвече за Нови Сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И отишли предвече али сутрадан.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па ја сам то мало пре реко кад сте ви мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, ви сте рекли да сте можда отишли и тај дан увече.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Ја сам реко да не знам, да је могуће да, знам да смо отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разлике то све предочава и.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Јел могу да питам оптуженог, да ли је то било у вечерњим сатима да смо ишли за Нови Сад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па каже поподне, да.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Поподне, вечерњим сатима.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: А зимски период је мрак раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мрак раније, па зато кажем.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Мени је најважније, искрено Гага, мени је најважније.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Само сам хтео да питам то.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Господине судија, мени је најважније кад си се вратио у Негославце, и то је исто друштво кажем.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Да, да.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Кромпир ти и Бато сте дошли по мене, а ја сам био ти знаш код ког сам био, код чика Пере Бакарића, његове девојке Станке.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па добро, сад, пазите.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Да, прошло је дуго времена.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Да, тачан датум, али јесте, одлазили смо ми тамо, да.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: У праву си, јер ја сам размишљао, ја сам овде оптужени, ја сам размишљао, враћао филм и шта сам са Бранком причао у Норвешкој, ја сам се виђао са Бранком и у Норвешкој, Бранком Мијатовићем, шта сам причао с њим, ми смо отишли на Велепромет, после Велепромета навече више није било прилив цивила, вратили се у Негославце и спремали се за пут, а хоћу још нешто да те подсетим за кућу, ми кад смо отишли ми смо остали дуже у Новом Саду, да ли је истина да си ти заузео кућу за мене?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Врло је лако могуће.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: И да смо онда дошли, чак је твој отац поставио најлоне, ја и Бранко смо то очистили и вратили се у Нови Сад, негде 10., 12., смо се вратили у Нови Сад да покупимо жене и децу што ја кажем.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Не, ово што она каже да јесмо сређивали ауто, тај ауто је имао проблем од рата, да ли од гелера од чега је био хладњак му оштећен, то је тачно и то се сећам и јесмо га ми ту оспособљавали, пробали лемити неке и шта ја знам, и свашта смо ту пробавали да би, иако је он цурио и даље, нисмо га могли закрпат скроз и ми смо носили, то се сећам канистер или не знам канту неку воде са нама, да смо ишли за Нови Сад, то се свега сећам, сад не могу то што он мене пита да ли је то дан, можда смо тај дан поправљали па смо кренули ујутру, или, у ствари сутрадан, онда је можда 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Петковић је све време с вама?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Јесте.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Јесте, јесте.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па ми смо код њега и спавали, ја сам.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Јесте.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Тај период баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако немате више питања.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Да кажем само још једном да се то потврди, ти, сад се мораш сећат да је био Црв, Бранко, Бато, ја и ти, да смо заједно отишли на Велепромет, вратили се и преспавали код Бате, а мене сте нашли код чика Пере.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Црв?

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Црномат Игор.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Један момак што је из Вуковара тамо.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Црномат Игор и Бранко Мијатовић, то је брат од моје бивше жене.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Да, да.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: И спавали смо код Бате, преспавали, поправљали ауто и кренули у поподневним часовима, већ је био мрак кад смо дошли код Тање, ето то је све од мене, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако ја добро схватам овај Петковић је био с вама на Овчари?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још како рекосте да се зове?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Кромпир њега зову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кромпир, ко је Кромпир?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Он.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Звонко му је име, а презиме не знам.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Не знам му презиме, да, не знам ни ја, Кромпир му је надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Петковић зна име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Петковић зна име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чућемо и њега, хвала можете сести.

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Тражите ли неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Па ако може, трошкови аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазите одакле из?

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Бачке Паланке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бачке Паланке.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: До Новог Сада из Новог Сада овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи трошкове доласка, и то путне трошкове и исти се сведоку у износу од 2.100,00 динара и ДОСУЂУЈУ као путни трошкови на релацији Бачка Паланка-Београд и назад, привремено на терет буџетских средстава суда.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Судија је л' може само једна потврда да сам присуствовао данас на суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићете, морате сачекати па ћемо вам дати, није проблем сачекаћете у тој служби. Хвала лепо можете ићи.

СВЕДОК ДРАГАН ЦВИЈАНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите Петковић Недељка. Ви ћете сачекати у овој служби.

Сведок НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ

Са подацима као са записника од 29.08.2008. године, упозорен, опоменут, заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Добар дан господине Петковићу још једном. Мало ближе се примакните овом микрофону. Видим да сте ви оне поуке и упозорења сте разумели је л' тако?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А видим да сте ви положили заклетву у поступку истраге, па вас само подсећам на обавезу из те заклетве, дакле, на обавезу казивања истине и да ништа не смете да прећутите, јел тако, све чега се сећате морате нам рећи. Име вашег оца је Пајо?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте пољопривредни техничар, живите у Футогу, Јована Поповића?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Број 7.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: '70.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '70., добро, онда слажу се и ови лични подаци ваши. Реците нам укратко само о вашим активностима у јесен '91.године у Вуковару, схватио сам неспорно да сте били тамо?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у некој јединици, некој војној формацији?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то било?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: ТО, територијална одбрана Негославци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Негославаца?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Негославци, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Негославаца. Ко је био командир или командант, шта је то, да ли је то одред, да ли је то чета, да ли је то батаљон, да ли је то, шта је то?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам сигуран стварно шта је било, чета претпостављам да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командир?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Небојша Уварић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небојша?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Увалић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увалић, добро.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: У ствари он је мени био командир а из почетка мислим да је то била само чета, касније је био формиран батаљон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало то нарасло?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су завршене борбе у Вуковару?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па 18.11., води се као да је пао Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него по вашем сећању кад би биле завршене борбе, по вашем сећању да ли вам је остао у сећању тај дан, пазите ви сте борац, целу јесен учествујете у борбама и сад кажу е нема више борби, завршено је, претпостављам да је то нешто што се региструје, што сваки војник запамти, нема везе сад да ли је 17. 18. 19., него тај дан, да ли се сећате тог дана?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ја мислим да је 18.11. био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И повезујете га са 18?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где сте ви тада?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: У Негославцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Негославцима вас је затекло?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та вест о ослобађању Вуковара?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, какве су ваше активности наредних дана?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ништа, тад сам ишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стале су борбе, нема више борби, и шта радите наредних дана, сутрадан, прекосутра?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ишо сам у Вуковар онда, пошто нисмо били до центра и шта ја знам, обилазили смо град и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видите како изгледа град?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ишао, с ким, да ли сте сами ишли, с неким?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па нисам сам, ишао сам из Негославаца, зависи сад, био сам једно време и са Сиретом и са овим неким другарима из Негославаца, било нас је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте са Сиретом кажете?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Био сам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И са њим. Да ли сте ишли до болнице вуковарске?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли улазили у болницу?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А каква је ситуација била, што нисте могли или није било потребе?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да, нису нас пустили унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису вас, тај дан кад сте дошли до болнице нису вас пустили?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било, пре подне или после подне, кад сте били код болнице?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не знам стварно тачно, знам да је био дан, да ли је било до подне или поподне, сад баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли ишли на Велепромет?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесмо, тамо смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте тамо ишли?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ништа, ишли смо да видимо шта се дешава, рат је готов, шта знам, имао сам неких.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то говоримо све о том дану, сутрадан по престанку борби?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ја мислим, сад не могу тачно, да ли је био сад тај 18.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја вас нисам питао да ли је то било 19., него сам вас питао да ли је то било сутрадан по престанку борби, разумете, нема везе сад да ли је 18. 19. 20, него то кад сте били у болници, кад сте били?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не знам тачно, не знам стварно датум тачно да вам кажем, или да ли је то било тај дан кад су престале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је Сирета давао неки интервју тамо Нино Брајевић и телевизијска нека екипа га снимали, да је то било на мосту или ту негде преко реке Вуке, да ли се сећате тога?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Сећам се, сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било у односу на ове, одлазак у болницу?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: То је исти тај дан, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је исти тај дан?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесте да, али сад стварно да ли је био 18., да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 18., сте у Негославцима кажете.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Престале су борбе?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да нисте ишли да, ако су још борбе да нема ни интервјуа, нема снимања?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да, да, кажем вам не знам тачно да ли је 18., или је то био 19., да ли је то било тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цвијановића знате?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете се од раније?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел он био са вама у друштву тада то кад сте ишли?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па био је, али опет не могу вам тачно рећи да ли је тај дан или, био је, он је био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се даље дешава, ево били сте ту по Вуковару, шта се даље дешава са вама?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ништа, ту били смо у граду у једној кући у Негославце, тамо смо преспавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих наредни дана какве су ваше активности?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па онда смо ишли у Нови Сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ишао у Нови Сад?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ишли смо ја, Цвијановић, Сирета, овај Лало, како се зове Бобан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Бобан, не знам презиме сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Јанков?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јанков, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега сте звали Лала?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Лала, да и мислим да је био и Бранко Мијатовић, мислим да је и он био с нама, пошто је као пао град, и онда смо ишли у Нови Сад да то прослављамо, шта ја знам, тако некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ишли у Нови Сад, кад сте отишли у ствари у Нови Сад?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не него, ево сад нека то ова одредница буде престанак борби.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да. Па не знам да ли смо одмах сутрадан или за неки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онд одлазак у болницу па то снимање тај интервју на мосту реке Вуке, ето у односу на те догађаје кад би ово било да сте отишли на Нови Сад, исти дан, сутрадан, прексутра дан или.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Исти дан не, да ли сутрадан или за дан, два, стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте остали у Новом Саду?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Остали смо пар дана рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви имали ту родбину у Новом Саду, ви лично да ли сте имали родбину?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, али тај момак је из Новог Сада Бобан и тамо смо код њега ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је из Новог Сада иначе?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте ишли код њега, јесте ли код њега и спавали?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви ви?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да, некад код њега, некад смо спавали код другара, једног пријатеља из Негославаца исто тамо има стан у Новом Саду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо да је Сиретина девојка тадашња а касније супруга била тада, тих дана у Новом Саду и да је он ишао због ње, да њу види?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па јесте, била је тамо, да, и она и мама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чијим аутом сте ишли?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ауто је био Територијалне одбране Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вуковара, Територијалне одбране Вуковара?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који ауто?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Голф.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је возио?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте га возили, а ко га је дужио, да ли је?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ја, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте га и дужили.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај ауто био у реду, исправан?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ауто је био неисправан пошто је неко пуцао и хладњак је био пробијен и тај хладњак смо намештали, тог се сећам, да смо тај хладњак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Закрпили и с тим аутом смо ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте то крпили?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте то крпили?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па прије него што ћемо кренути тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дан или?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да, али кажем вам, сад не знам тачно стварно који дан је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли са тим аутом ишли из Негославаца до Вуковара?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад сте ишли у Вуковар да видите каква је ситуација на Велепромету у граду, до болнице?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: А не, не, нисмо, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ишли смо са другим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са неким другим. Реците ми, знате ли где је Пољопривредно добро Овчара?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били тамо?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре рата?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да, да, радио сам једно време, кратак један период на свињогојској фарми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свињогојској фарми. Да ли сте били ових дана 18. 19. 20., у ова неколико дана, да ли сте били на Овчари?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте били?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Сад опет тамо два датума, да ли је 18. или 19., али сам био врло кратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте опет, немојте се везивати за датуме, него се везујте за догађај. Дакле, престале су борбе у Вуковару, да ли сте ишли тај дан на Овчару, рекосте да сте ту вест чули да су престале борбе били сте у Негославце?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да, да. Па ја мислим сутрадан да сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте били на Овчари?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па исто из тог разлога, тамо су били неки заробљеници имао сам неке пријатеље Хрвате, ишао сам да видим да ли има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дан кад сте били, ајмо овако, тај дан кад сте били код болнице, па вам нису дали да уђете унутра.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли исти тај дан били на Овчари или неки други?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Стварно нисам, ја мислим да не, да је то било сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на то кад сте били у болници?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесте, јесте, да, мислим, али стварно нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је био са вама?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Био је овај Цвијановић Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел још неко био са вама?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па мислим да није, да смо нас двојица из Негославаца аутом ишли тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, са којим, са овим аутом?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неким другим?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Са другим, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, што сте ишли?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па кажем вам, исто, он је имао неку родбину која је остала у Вуковару, ишао је да их потражи, имао сам и ја неке познанике, пријатеље да видим да ли су тамо и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познанике, пријатеље Хрвате или Србе?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Хрвате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хрвате.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Хрвате, да, додуше било је и Срба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ви то дошли на Овчару, где сте дошли, испричајте нам мало о томе какву ситуацију сте тамо затекли?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па дошли смо тамо испред тог хангара где су били ти заробљеници или не знам ко је био, међутим нису нас, мене нису пустили унутра. Ја се сад стварно не сећам, мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас није пустио, ко је то био да вам забрани?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Био је, на вратима је била, сад, било је
разних униформи не знам тачно, свакаквих и маскирних и.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то вама познати људи?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли икога тамо, је ли иког било од познатих вама?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па нисам видео никог познатог, до душе
врло кратко сам био кажем вам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико познат тамо није био, ни из Негославаца ни из
Вуковара?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па можда јесте, сад не могу тачно да се
сетим кога сам видео тад.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је ситуација била?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па кажем вам, доста војске.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, испред хангара?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па да и испред и са стране.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разних униформи?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то млади људи или старији?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Свакакви.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свакакви.
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па сад не могу тачно да се сетим баш,
верованто јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било цивила, жена, по вашем сећању?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не сећам се да ли је било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете нису вам дали да уђете унутра?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били ти ратни, ти заробљеници?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесте, били су испред.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је овај Цвијановић, да ли је он ушао?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ја мислим да је ушао, ако се добро сећам,
не би волео да нешто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно сте па ми остаје нејасно, како то да он уђе а
вама не дају?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Зато што сам, ауто је тај, ја сам возио ауто,
онда сам га ту био паркирао, неко је рекао да померим ауто, у међувремену је
он ушао, ја кад сам дошао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је ушао и вама нису?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да, исто не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте се ви ту задржали?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Кратко, не знам да вам кажем тачно
временски.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дан или је ноћ?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дан, да ли се могли да видите унутрашњост тог хангара?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па видело се, али то је хангар само једна врата су била мало отворена, ту су стајали ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли познали некога од тих људи?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па нисам, нисам улазио унутра, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него то колико сте видели?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, па нисам баш нешто ни видио, кажем вам, ови су испред стајали, ја унутра, колико се сећам био је неки сто или неко, неки официри су седели сад не знам стварно да не лупетам ту, тако да, нису ме пустили, кратко смо били, ја сам, отишли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких аутобуса, камиона ту у близини?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па не бих могао да се сетим стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трактор неки да ли је био?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Трактора сигурно је било, пошто је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли сте ви то видели, немојте сигурно је, немојте пољопривредно добро па сад подразумева да има трактора, знам ја то, али ту близу тог хангара да ли је било?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Е не бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трактора, камиона, аутобуса, војних возила?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па јесте било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Војних возила сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каквих?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не могу да се сетим стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било војске у војним оним белим опртачима, оно војне полиције?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам схватио колико сте остали ту дуго рекосте да те кратко били, колико процењујете ваш боравак тамо?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па не знам можда двадесетак или пола сата, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је пао мрак или се враћате опет по дану?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па по дану мислим да је био још увек дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По дану се враћате? Да ли је било ту испред хангара неких људи који нису наоружани, дакле, од тих заробљених који су изведени напољу и ту нешто стоје, чекају и тако?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Од тих заробљених да ли сам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су неки изведени ту испред хангара па да стоје ту и чекају нешто, било с леве или било с десне стране врата?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се таквог?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Враћате се дакле још један пут?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па да, мислим да је био још увек дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е у односу дакле, прво питање да ли ту тада видите Сирету, да ли је Сирета тада са вама, ако није да ли сте га можда видели?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, није он био с нама, ја и овај Цвијановић смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте ви и Цвијановић?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да, нисам га видио тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели. Да ли знате ко је Јовица Кресовић?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био тада тамо?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате ко је Мирољуб Вујовић?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станко Вујановић?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Ланчужанин Камени?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ту тројицу људи, је ли неко од њих био тада тамо?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, нисам видео стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам их видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или боље рећи, да ли се сећате икога од вама познатих Негославчана, Вуковарчана да сте га видели тада тамо?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не бих могао стварно да се сетим, кажем вам врло кратак период сам био, сад давно је то било и тамо кад ме питате да ли је био мрак кад смо се враћали дан, ја мислим да је био дан, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се са Овчаре, ко, ко се врати?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ја и Цвијановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви и Цвијановић.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам схватио дал и је још неко био са вама?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ја мислим да није нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он нам рече неки Кромпир?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад кажемо Кромпир ко би то био?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Претпостављам, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко би то био?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Један другар из Негославаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Дујаковић Звонко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дујаковић Звонко?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Звонко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па он рече неки Кромпир, ваљда му име Звонко.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је и он био са вама?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте онда отишли?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: У Негославце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Негославце, шта сте радили даље, ако се сећате?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Шта смо могли радит, ништа или смо ишли код овај, мене или код горе, или ту код девојке кући седели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли на Велепромет?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Тад после тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли, видите ту један списак са неким, пише сведок сарадник 1 па име и презиме, па сведок сарадник 2 па име и презиме?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел познајете те људе 1 и 2?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Један не, а два да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е овај 1 каже да је Цвијановић био на Овчари мало дуже него што ви то рекосте, а ви рекосте били сте двадесетак минута, дошли заједно и вратили се заједно?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да, ја мислим да је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е овај број 1 каже био он тамо дуже и радио што шта, знате. Јел знате где је Грабово, где је онај рибњак на Грабову?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неку представу, није спорно да, претпостављам да знате ту убијени људи ти заробљени из тог хангара да су побијени?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Чуо јесам, да, да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте то, дакле ми смо чули да су они побијени тамо код тог рибњака на Грабову, јел знате где је то?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Где је Грабово или где је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај рибњак?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да, да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате. Е то је близу тог рибњака, да ли сте ви били тамо?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте одлазили тада, тај дан тамо?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За неким трактором?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У коме суратни заробљеници?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај сведок сарадник број 1 каже да је Цвијановић отишао у једној од тура?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не знам, ја вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је то тачно, ако је то тачно, а имајући у виду колико то све траје онда ваш боравак не би могао бити само двадесет минута тамо на, него преко сат времена па и више ако је тачно да сте дошли за дана?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да? Па не, нисмо се дуже задржавали сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био наоружан он том приликом када одлази на Овчару исто важи и за Цвијановића, пошто су били заједно зато?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да ли сам био наоружан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли сте били наоружани?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па имао сам пушку да, коју сам дужио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Аутоматску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутоматску.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А овај Драган?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: У ауту. Па мислим исто, немојте ме држати за реч, али мислим, пошто смо увек носили пушке где год да смо се кретали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећа да ли је Цвијановић Драган носио минђушу у те прилике и уопште у то време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те јесени да ли је он носио минђушу?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Тада или иначе да ли је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иначе?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И тад?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Мислим да је, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Мислим да је носио минђушу прије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада тај дан на Овчари?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да ли је носио тада минђушу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, ако се сећате.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље. браниоче.

АДВ.АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Имам питање да ли може сведок да опише колико год потанко може како су изгледали физички Сирета, сведок Цвијановић и Мирослав Ђанковић, да ли може да их, условно речено упореди, да ли се сећа како су они, прво да ли зна Ђанковића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Ђанковић?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да, да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани Ђани?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ђани да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он тада био тамо, да ли сте га видели?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам га, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сад друго питање браниоца је било, можете ли нам описати како тада Сирета изгледа, како изгледа Ђанковић и како изгледа Цвијановић тада?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па Сирета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По неком вашем сећању.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Сирета је имао дугу косу, браду је носио углавном је носио ову капу, како се зове, мислим да је то личанска ова, народна капа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она црно црвена округла?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесте, е да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има кићанку?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Са овим назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ресе, кићанка?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ђанковић?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Црна коса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дужа, краћа?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па нешто мислим средње онако дужине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Брада, бркови?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не знам, мислим да он није носио браду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он обучен?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао униформу?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Сигурно, па сви су били у униформама, сад не знам тачно каква је униформа, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цвијановић? Овај Цвијановић, са вама је?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да, како је изгледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он изгледао, дужа коса, краћа коса, брада, бркови, одећа цивилна, војна и тако даље?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Униформа исто сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дужа коса, краћа коса, брада, бркови?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Браду, бркове, није имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коса?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Коса, сад не могу тачно да се сетим да ли је имао дужу, пошто је касније носио дужу, е сад да ли је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шлем, капа?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Носио је шешир неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шешир?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да. Не знам да ли је тај дан, али углавном носио је неки шешир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли имао неке ознаке на шеширу?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па кокарде вероватно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Кокарду вероватно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не вероватно него по вашем сећању?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он био тада тамо на мосту када је Сирета давао тај интервју, када је сниман?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви сте били?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били поред њега? Да ли знате тај снимак?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да ли имам ја?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате тај снимак?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Знам, знам, гледао сам га.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли и ви на том снимку?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Мислим да нисам, био сам овамо даље.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Био сам мало даље можда пар метара даље од њих, али знам снимак сам гледао.
АДВ.АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Да ли је Сирета носио чојану униформу или какву је униформу носио? Можда питање није коректно.
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Мислим да је носио чојану униформу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чојану. Добро, добро, по вашем сећању.
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Војну, југословенске армије.
АДВ.АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Нема више питања судија.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите оптужени.
ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Здраво Бато.
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Здраво.
ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Ја ћу сад тебе да питам, пошто Гага то тврди овде је тврдио прије 5 минута, да сте ти, Кромпир и он били заједно на Овчари, добро ти се не сећаш, ја се пуно ствари не сећам прије 17 година, онда сад си описивао како је Гага био обучен, он је имао да те ја подсетим дужу косу, браду и носио је далматинску капу сличну мојој, после је носио шешир, ти то знаш, ако се не сећаш уреду је, ти си носио само што се сећаш. Ти говориш само оно што се сећаш.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли чујете шта он тврди?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не знам ја каква је то далматинска.
ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: У том периоду, после ћемо доћи на то како знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже слична.
ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: То је у мраку идентична, и браду је имао Гага, знаш да је имао браду.
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Сићо ја мислим да није.
ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Добро, то је твоје мишљење. Е сад, враћате се у Негославце, сам си рекао да сте ишли код Боре, код Станка, код чика Пере. Да ли се сећаш да си дошао ти и Гага код чика Пере Бакарића, да сам ја био тамо

и пио са твојом бившом девојком и женом од чика Пере и да сте ви рекли да се ту појавио и Црв и Комбра, да сте рекли да идемо сви заједно на Овчару, на Велепромет, сва четворица да видимо да ли има још цивила, то може потврдити и Бранко Мијатовић и Црв.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Тад тај дан?

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: То вече, то вече кад сам се вратио у Негославце, кад смо сви отишли заједно назад за Велепромет и вратили се назад после за Негославце, сад то је битно да ли се ти сећаш кад си дошао, кад сте ме нашли код чика Пере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви поново питате господине Сирета, ви га поново питате оно што сам ја питао.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Да, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам га то питао, он каже.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не сећам се.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Не сећаш се да смо ишли на Велепромет ја, ти и Гага и Комбра и Црв?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Добро.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не сећам се стварно, могуће да смо ишли али како да кажем.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Добро. Да ли се сећаш да смо ми то вече преспавали код тебе ја и Бранко Мијатовић? Дан прије одласка за Нови Сад?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па могуће да сте спавали, али не сећам се.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: И да сте ти и Бранко ујутру поправљали ауто пошто знаш да се ја не разумем ништа у аутомобиле нити возим.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да то се сећам.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Да смо рекли да ћемо ићи сипат ћемо кафу у хладњак па ће издржати, јесмо то говорили?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесте.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: И да смо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То није спорно.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ја знам о томе. Значи да смо отишли иста екипа коју си ти набројао ми смо сви отишли, а ово је све уреду плус минус, ја би само желио да се ти подсетиш или пошто се не сећаш да смо били значи Црв, Бранко Мијатовић, ја, ти и Гага на Велепромету једно пола сата и вратили се назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте инсистирати он се не сећа и не сећа се, шта сад да радимо.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Могуће да смо били, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми. Добро.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Добро, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли ви имате икакве представе, односно да ли сте тада ако сте били горе на Овчари, да ли сте имали икакве представе ко су ти људи, ко су ти људи унутра хангара, ко су они?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па заробљеници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па Хрвати који су се борили на страни хрватској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, одакле су то доведени и тако даље, да ли ишта ближе?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер ми смо чули да су они из Вуковарске болнице, дакле заробљеници из Вуковарске болнице?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не знам стварно, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то, да ли сте?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте касније, да ли сте касније евентуално кроз причу са Вуковарчанима стекли неку представу одакле су људи, ако тада тај дан то нисте знали, да ли сте касније сазнали ко су и одакле су?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па не, знао сам само да су, углавном да су били борци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро. Значи нисте имали сазнања те врсте. Ако нема више питања сведоку.

Питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли из?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Из Футога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Футога, према нашим подацима Футог – Београд – Футог 1.700,00 динара, то је аутобуска карта на тој релацији. Ако сте ви дошли аутомобилом, пробајте се уклопити у тај износ.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Могу да добијем потврду у вези посла?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због одсуства са посла?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићете.

Сведок тражи трошкове доласка и то путне, па му се исти у износу од 1.700 динара, а на релацији Футог – Београд и назад и ДОСУЉУЈУ привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекаћете у нашој Служби за помоћ и подршку жртвама и сведоцима, па ћете добити и потврду и.

Сведок БОРИСЛАВ БАКАРИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Бакарићу.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим да сте положили заклетву у поступку истраге, заклетву за сведока, па ћу вас ја само подсетити на обавезе из те заклетве, тј. да сте дужни да казујете истину, да ништа не смете да прећутите, све чега се сетите треба да нам кажете, мада нисам сигуран колико нам ви тога можете рећи. Само да проверимо, име вашег оца је Миленко је ли тако?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Миленко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: 1965.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: У Негославцима код Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица Вуковарска број 45.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: 45.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пензионер је ли тако?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Млад пензионер.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Па рањен сам за време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ратни војни инвалид?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Бакарићу само кратко нам реците где сте ви у јесен 1991. године, јесте ли у Вуковару у борбама?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Борац?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој јединици?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Па то је била сремско-митровачка бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте ви шта, добровољац?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Па територијалац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Територијалац?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Вуковара или из Негославаца?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Из Негославаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је командир?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Не знам како се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ви кад су престале борбе у Вуковару, тај дан кад су престале борбе?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Ја сам рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ви тада?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Ми смо кренули 14.09. на Вуковар, ја сам 15. рањен и превезен на ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: И ту сам био неких да не лажем 15-16 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: И онда сам се вратио кући и покупио жену и децу и дошао у Стапар код Сомбора, тамо ми ујак има кућу па сам тамо био на опоравку и тако, на контроле ишао на ВМА и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И све време рата у Вуковару сте ви практично дакле након тог 15. септембра у Стапару?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Вратио сам се ја после у Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се вратили?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Кад сам се опоравио мало. Па можда за једно шта ја знам месец дана можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли учествовали у борбама?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где вас је дочекао крај борби у Вуковару, где сте?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Ја сам видио пад Вуковара 18. у селу зове се Путинци чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: На телевизији сам видио пад Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд ви у Путинцима, то је сремско село је ли тако?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Да, моја жена и жена од Драгана Цвијановића су биле заједно у ујаковој кући, ја сам њих одвео тамо пошто они нису имали где, а његови родитељи су у Путинцима имали некога, ја не знам кога, сад да ли су неке рођаке имали или појма немам, па смо онда отишли до њих и тамо смо и гледали пад Вуковара 18.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: А мислим 19. да смо се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекосте да сте ви били тада у Стапарима?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Па био сам ја тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево овако, сећам се да сам о паду Вуковара гледао на ТВ дневнику тога дана када се ово и догодило.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада сам био у Стапарима, сад рекосте у Путинцима.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: У Путинцима, у Путинцима сам био, знам да је било у Путинцима, док сам ја са женом мало то сам сад причао и тамо вамо да то сећа се и тако, можда боље него ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су ваше даље активности након тога што сте то видели на телевизији?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Па онда сам се сутрадан вратио кући у Негославце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, вратили сте се сутрадан?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Да. Кад је Вуковар пао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Е онда смо преспавали ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се вратио, ви сами или?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Ја и Драган Цвијановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Код мене смо преспавали и онда смо се разишли, он је отишао валда у Вуковар, ја сам остао у селу код мојих родитеља. Е сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дакле сутрадан?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: 19. смо ми дошли кући да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19.?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сте остали ту, а он је отишао у Вуковар?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Он је отишао у Вуковар да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: А мислим да сам 20. отишао, да ли 20. или 21. у Нови Сад по ову нашу екипу, јер они су отишли са аутом у Нови Сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Петковић, Цвијановић, Сирета, Бранко Лукић и не знам како му је било име Звонко Дујаковић ваљда, он је у Енглеској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Они су отишли са неким аутом и отишли до неке дискотеке и кад су изашли украли им ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Новом Саду?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: У Новом Саду и онда су отишли код Бобана тамо пошто је он био са нама тамо као добровољац, и тако смо се са њим упознали и код њега преспавали и ја сам са неким комбијем дошао по њих. Е сад кажем да ли је то био 20. или 21. ја сам их довезао кући онда. Е тако мислим да је то колико се ја сећам да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нису се они баш нешто то пуно бавили у Новом Саду, је ли?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Не, па они су остали без аута и шта сад звали мене и ја сам дошао по њих и ајде кући, шта сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што су они отишли тамо и када су отишли, имате ли представе кад су они?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Ја мислим да су 19. негде после подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево видите ви сте дошли 19. из Негославаца.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Ми смо 19. дошли из Стапара у Негославце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, из Путинаца?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Да, из Путинаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да сте дошли у Негославце.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Јесте. Ја и Цвијановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан у односу на ово кад сте видели завршене борбе, је ли сутрадан?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Да, да. И онда смо се у Негославцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте се растали са Цвијановићем.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Разишли ја и Цвијановић, тако је, он је ваљда отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је он отишао онда?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Скупили смо се ми, они су отишли 19. мисли послеподне, јер ми смо дошли неко ујутру ваљда кући 19., а они су после подне негде око 5-6 сати отишли за Нови Сад. И онда су остали без аута то вече и ја сам сутрадан мислим кажем да ли је то био 19. или 20. на 21. или 19. на 20. не могу вам ту сад тачно тај дан баш погодити, углавном је било не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису они причали о томе да су остали без аута?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Е па ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли где је Овчара?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пољопривредно добро?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Па тамо сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли, ви сте тамо радили?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте ових дана тог 19. или 20. да ли сте ишли на Овчару?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте ишли?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цвијановић нам рече да он јесте и то по њему да је ишао тог 19. ?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Да, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је ишао на Овчару?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда он и Сирета разменише сећања и сложише се да су сутрадан.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле сутрадан би то било ако су тачни ови датуми, онда је то било 20.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Могуће, па нећу баш да бркам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су сутрадан поправљали неког «голфа» и онда је та екипа отишла за Нови Сад.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Јесте, е тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И остали пар дана у Новом Саду.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Па ја не знам, ја мислим да сам ја сутра дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад кад се то све сабере, онда не делује.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Да ли смо се ми задржали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не делује, не уклапа ми се ова прича у ту причу.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Сад ја не знам колико смо ми дана остали тамо, али ја мислим да смо некако сутра, прекосутра дошли кући, не могу вам стварно тврдит сад оно ни сам нисам сигуран, али ту су негде ти датуми тако да ли смо ми сад остали дан више или мање не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, у истрази сте рекли овако, значи ово сам вам предочио да нису Путинци него Стапар.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Да, моји су били у Стапару па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставља се у том записнику, ја нисам одмах по паду Вуковара отишао у Негославце, био сам везан за Стапаре потребом да залечим своје повреде.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Јесте, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишао сам на превијања.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не могу рачно да се изјасним када сам после пада Вуковара први пут ишао у Негославце.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад нам рекосте отишао сам сутрадан.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Да, да, то сам у изјави дао први пут кад сам био на сведочењу. Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, а шта је сад тачно?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Па разговарао сам са женом код куће, онда она ето сећа се датума кад сам ја јер мене је лечио неки Владимир Зрнић доктор у Стапару, ја сам чак и њега контактирао, а он каже да сам ја отишао раније из Стапара, да ја нисам дуго био у Стапару, кад и ја сад не могу да се сетим колико сам ја дуго био у Стапару знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи на подсећање ваше супруге и тог доктора мењате ово.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Супруга и доктор Владимир Зрнић из Стапара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мењате ово шта сте рекли?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Па он каже да је тако, колико сад ја сам. Шта ја знам, не могу се ни ја сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иначе Сирета је долазио у Стапаре.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ја не могу да одределим ког је тачно дана долазио у односу на тај дан када је пао Вуковар.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Не знам да, па долазио је, обилазио је мене и децу и жену и тако, сад кад је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али не може онда то, то не иде, ако сте ви.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Ја кад сам био рањен он је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако су борбе престале 18. а ви то чули.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Раније је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То чули у Путинцима.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сутрадан отишли за Вуковар, како нам данас причате?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Ја мислим тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ова прича из истраге не може уопште да буде тачна?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Он је долазио раније у Стапар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Он је долазио раније у Стапар, кад сам ја био на опоравку знате, мене да обиђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не могу да одредим ког је тачно дана долазио у односу на тај дан кад је пао Вуковар. ....

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Да, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам да је долазио али да ли је долазио након два дана или након више дана заиста не могу.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Да, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не кажете да је долазио пре, него кажете након.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Како је презентовано не знам, али ја знам да је долазио у Стапар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Ја знам да је долазио, јер ја сам још био везан за кревет, он је долазио мене обилазити, то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли у Нови Сад, јесте ли преноћили у Новом Саду и ви?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Па ја не знам сад, ја мислим да сам преноћио и да је то, да смо сутрадан ишли кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Сутрадан мислим да смо ишли кући или након два дана, сад и ја не могу ту. Заиста не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се он сећа како је изгледао Драган Цвијановић Гага, у то време?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Да ли се сећам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Имао је дугу косу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дугу косу?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли носио минђушу?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Минђушу да ли је носио у уву?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У једном или у оба?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: У једном. Да, ја му хтео ишчупати, није ми се свиђало то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли у виду алке или?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Алка била нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Па мислим колико ја, кад их је пуно било са минђушама, ко ће их више попамтити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао ишта друго карактеристично, браду, бркове?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Није, он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву је униформу имао?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Па некад пустимо браду, сви смо то некад, пустимо, некад се обријемо и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву је униформу имао?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Имали смо свакакве униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него он?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Он је имао неку тенковску униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тенковску, шта значи то тенковску?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Па нека мрежаста маскирна шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирна, је ли то у виду једноделно, комбинезона или?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Комбинезона колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је на глави носио?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Откуд знам шта је носио. Не знам ни ја шта сам носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ако се сећате. Имао је дугу косу тога се сећате, сећате се и минђуше.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Мењали смо униформе како се која, ја сам носио једно време што сам заробио ЗНГ-и униформу, била је таман за мене. А како шта која се потроши тако смо мењали шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је био наоружан?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Носио је аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао пиштољ?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Имао је једно време имао пиштољ мој што сам ја дао ТТ, после је он то вратио, да ли је имао неки после други шта ја зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања молим. Браниоче? Сирета?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Боро, здраво Боро. У опису Гаге, што ако се можеш сетити ту је он изјавио да је носио и шешир, па те питам да ли се сећаш да је он носио и ону своју далматинску капу једно време.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Не саћам се.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: А је ли носио дужу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Да ли знате, да ли се сећате Сирете из тог периода?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Да, носио је браду, имао је неку личку капу са оним како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кићанка?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Кићанка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Мирослав Ђанковић звани Ђани, да ли се њега сећате? Да ли га знате?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Па сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он изгледао?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Па и он је носио браду једно време, сви смо били брадати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коса дужа, краћа?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Сад ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он носио од униформе, капе?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: А били смо кућа до куће смо били, спавали тамо у тој новој улици, сад не могу да се, а дао ми је видиш добош за АП 75 метака, то се сећам видиш, да ми је Ђани дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Са 75 метака то је негде и мени дао Ђани то се сећам, то је она кућа где је био бунар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: И сећам се да је Гага носио мајицу, сад сам је нашао, жена је нашала и то је дуго и чувала и сад кад се све то овако, Драганову мајицу Цвијановићеву која је избушена од гелера на једно 4, 5 места, он је био рањен за време рата, није то никад ни пријавио, имам је код куће могу је увек донети да покажем.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: За долазак у Стапар ти кажеш да сам ја тамо долазио.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, каже то је било прије.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Прије, па врло је важно зато што сам ја господине судија вама рекао да сам ја све своје малтене војне активности завршио једно 7 дана прије пада Вуковара, кад су ми се ноге загнојиле, кад сам отишао кад је Мирољуб и кад је постављен Ђанковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он каже да је било прије завршетка борви, јесте или нисте, мислим није ни битно.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Јесте, Боро да ли се ти сећаш, пошто сам ја био на поштеди, да ли се ти сећаш да смо ми ишли на ВМА у посету нашим рањеницима?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Да.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Тога се сећаш. Сећаш се да си дошао у Нови Сад кад је нестао ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте ишли у посету?

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Нашим свима.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Па ишао је, био је једно, не знам кад је Мирољуб био рањен кад смо ишли код њега на ВМА, био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Мирољуб Вујовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Кад га је онај упуцао чувар његов, па био је Сретко Демајић из Негославаца, њега смо обишли, па је био Ђука Ђорђе Абацић њему је граната стао је на «паштету», ко је још био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате ли се да ли знате ко је Златар Вујо?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Јој знам сећам се њега, Вујо Златар да. Крупан био онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Па ја сад њега не могу да се сетим из болнице, то се не сећам. Сећам се да је моја жена њему лечила ноге, је ли тако.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Боро је ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сирети?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Па кад си био на поштеди, не знам ни ја.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Ти мораш рећи, да загнојиле се ноге оно што сам вам рекао. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Боро дошао си са комбијем у Нови Сад, ту ти кажеш не знаш колико смо дана били, ја кажем да смо били најмање пет, шест дана, али не што друго, да ли смо ми са тим комбијем ишли у Нови Кнежевац?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Нисмо, са «голфом» смо ишли.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Са «голфом» по хуманитарну помоћ, је ли тако?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Јесте.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Па је онда остало, остао комби код тебе?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Па валда је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је «голф» украден.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: «Голф» је украден, имали смо ми другог «голфа», било је аутомобила колико хоћете у Вуковару.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Плави «голф» што смо ишли у Нови Кнежевац то је био од општине Негославци власништво.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Јесте.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: У ствари од задруге.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Па да.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Ово је био неки «голф» који је нађен у Вуковару и који су они ту направили и шта ја знам.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: То је украден у Новом Саду.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Ти си отишао у дискотеку, наводно не знам колико времена.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Е важно је што смо код Лале остали па најмање 4, 5 дана сви заједно.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: То је кад си ти упао у онај канал?

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Па да. Кад сам упао у канал, ишли смо и «Ниш» ресторан и код Наде Јецков смо били ја и жена сами, значи да смо били најмање 4, 5 дана комплетна екипа, неки су остали и дуже.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Могуће и тако да је, ја сад то не могу да ценим.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Е сад Боро, ово је исто битно, значи ми смо отишли за Нови Сад, сутра или прекосутра по твом после ослобођења.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Тако некако да.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: И онда кад су нам украли ти си нам се онда придружио у Новом Саду, били смо код Лале имам и слике од Лале где смо се сликали код њега.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Чекај коначно најбоље има тај украдени «голф» што сте ви отишли са њим, он је пријављен у СУП, има евиденција постоји тамо, то је најлакше ако се може ту испитити, они су отишли да пријаве у станицу полиције да им је украден «голф», ето.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: То је онда могуће, јер ја нисам се са аутима петљао, знаш да не возим.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Бата је отишао да пријави, он и Гага су отишли да пријаве «голф» да је украден.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је отишао да пријави?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Ја мислим овај Петковић и Цвијановић мислим да су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они нам чак нису ни причали уопште да је украден.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Добро ја знам.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Боро мени је важније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте нам први рекли украли им «голфа», па ја ишао по њих.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: И пријављен је «голф» полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Мени је важније због мојих ранијих исказа, значи били смо код Лале, ти си дошао и још једно, ја се само питам сећаш ли се када смо били на ВМА?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Сећам се.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: У посети, био је и Сава Мауна и Зо Ајдиновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да видимо кад је то било?

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: То је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да причамо са сведоком о неважним стварима, знате ограничите се на оно битно.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Прије пада Вуковара 15 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што има везе онда да сте ви ишли на ВМА неком у посету и тако даље.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Значи ти ниси сигуран Бориславе који дан смо отишли, али тврдиш да је дан или два после пада Вуковара да смо ми отишли за Нови Сад, комплетна екипа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево не може он то конкретно да определи, посебно што му ја предочиш што тврди Цвијановић.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Да ли је 19. или 20. то нисам сигуран, ја мислим да је тако негде било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добор.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Колико ми каже жена, сад ја немогу кад ја не могу бити сигуран, нисам сигуран.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Добро Боро немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли имате још нешто да кажете.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Па не знам.

Сведок нема ништа више да изјави.

Питања сведоку нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Па да ако могу да добијем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли из?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Из Негославаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Из Негославаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Негославаца.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Негославци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, Негославци, добро.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: До Новог Сада 200 куна ми кошта, ја сам таксијем дошао пошто немам аутобуску линију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. А колико је 200 куна?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: 2.600,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2.600,00 динара то је у једном правцу?

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: И вамо колико 700,00 је ли, од Новог Сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Београд – Нови Сад и назад 750,00 динара у једном правцу.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Је ли тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок тражи путне трошкове и то 200 хрватских куна у динарској противвредности износ од 5.200,00 динара, а ради доласка из Негославаца, Република Хрватска до Новог Сада и назад, те путне трошкове на релацији Нови Сад – Београд и назад у износу од 1.500,00

динара, те се сведоку и ДОСУЂУЈЕ износ од 6.700,00 динара привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Бакарићу можете ићи. Јавите се овој нашој службеници.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Само ако могу рећи, ја мислим да знам сигурно да су они пријавили нестанак «голфа» у станицу полиције. Значи Јанков Бобан је ишао са њима пошто он зна Нови Сад. У Новом Саду, да и то ја мислим да није тешко проверити ако постоји тај неки записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, а сад.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Они знају тачан датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је датум кад је пријављена крађа, да ли је то тај дан кад сте ви у односу на ту пријаву, кад сте ви отишли и тако даље.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Ја сам дошао иза њих, али мислим кад су они, јер они су ушли у дискотеку и изашли за можда сат, два времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја знам да ће то бити иза јер су вас тако анимирали долази по нас украли су нам «голфа».

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Е тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ја разумем, али сад кад ће то бити један, два, три, пет дана, кад сте ви после тога отишли за Нови Сад то нећемо из тог, из тог податка не можемо сазнати.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Мислим због њега, тај дан је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

СВЕДОК БОРИСЛАВ БАКАРИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јавите се овој нашој службеници у Служби за подршку сведоцима.

Сведок БОБАН ЈАНКОВ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јанков Бобан?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан поново господине Јанков. Име вашег оца је?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живите у Новом Саду, улица?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Јесте, Вршачка 26.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: 1969.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈАНКОВ БОБАН са подацима као са записника од **09.10.2008.** године, упозорен, опоменут уз подсећање председника већа на заклетву коју је сведок положио у поступку истраге, па **изјављује.....:**

Видим господине Јанков ви сте положили заклетву код истражног судије па вас само подсећам на обавезе из те заклетве, тј. да сте дужни да казујете истину и да ништа не смете да прећутите. Све чега се сећате дужни сте да нам верно пренесете. А она упозорења у овом правцу сте мало пре разумели, је ли тако?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесен `91. године где сте ви, јесте ли неки добровољац?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На вуковарском ратишту?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој сте јединици?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Био сам у Територијалној одбрани, после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То чега?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вуковара, Негославаца?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не знате, ко вам је био командир, командант?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: И то не знам, не сећам се, уопште нисам имао, био сам тако са обичним људима тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, да ли знате некога од тих обичних људи тамо?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су, из Вуковара или из Негославаца?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Из Негославаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нека имена?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Да, Бакарић Бора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бора Бакарић, добро.

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Онда Гаги овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цвијановић?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Цвијановић, и тако њих пар ту, мислим нисам им знао све име и презиме него овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Целу јесен сте тамо је ли тако?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Па нисам целу. Био сам један пут до Београда ишао и назад, па углавном да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су вас звали?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Лала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Типично. Кад су завшене борбе да ли се сећате тога дана где сте тај дан када су стале борбе?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се тога?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Очекивали смо да ће то сваки војник који учествује у неким ратним операцијама да ће се сећати тога дана, стале су борбе нема више, односно могућност да се погине је знатно смањена, је ли, па ето у том смислу.

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Па не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Не. Мислим да сам био у селу Негославци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Негославци?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Да. Али не знам тачно не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Сирета Дамир?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао неки надимак?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Сића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сића?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био ваш саборац?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Не, није био саборац, њега сам упознао тамо овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прије завршетка борби?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Не, кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време борби?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте га упознали?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте ви након завршетка борби, јесте ли остали у Вуковару још или сте се одмах вратили за Нови Сад?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Одмах сам се вратио за Нови Сад, тај после тог валда ослобођења други дан или тако тих дана углавном, кад је као то ослобађање што је било, је ли, онда други трећи дан, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се раздужили негде са оружјем?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Не сећам се, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте отишли за Нови Сад? Да ли је то било нешто организовано?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: За Нови Сад сам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Организовано добровољци?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Да, сами ми, са «голфом», смо се договорили нас четворо, петоро да идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био. Ко је био?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Био је Бата тај Петковић из Негославаца, Гаги.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је био са вама, данас сведочи, јел тако?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Да, да, сад што смо се срели јесте, Гаги.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто то овај Цвијановић?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто са вама сведочи, јел тако?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Сића, са личком капом да, и био је Бранко један са дугачком косом, црн момак онако, њега нисам видео данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате како се презива?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: А не знам презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: И заједно смо са голфом дошли за Нови Сад код мене и ту смо онда били једно пет, шест, недељу дана, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код вас?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Код мене су били све време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли код вас и спавали све време?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Све време спавали код мене, излазили смо заједно увече и, преко дана, пре подне спавали и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увече прослављали?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Да, излазили смо у град, дискотеке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се ишта посебно десило тада тих дана у Новом Саду?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Па јесте, кад смо дошли други дан су нам украли ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Други дан су вам?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Да, друго вече ваљда, кад смо дошли у Нови Сад с тим голфом што смо дошли, кад смо изашли увече украли су тај ауто испред дискотеке и онда смо ишли у полицију да пријавимо и шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли пријавили одмах исто вече или сутрадан?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Па не сећам се, ја мислим да је сутрадан тек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А прво вече дошли сте, прво вече нису вам украли него следеће?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Па не знам јел прво или друго вече углавном чим смо дошли, кад смо изашли увече су нам украли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли, ето стале су борбе и ви сте тамо у Вуковару?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли до болнице?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли до Велепромета?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: До Велепромета мислим да смо морали ићи кад смо дозволе вадили, не знам то је на улазу у Вуковар с леве стране, тамо су се издавале дозволе те путне да се може враћати вамо за Србију је л'.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се може изаћ у Србију?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Да, е сад не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Как су се они вратили из Новог Сада?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Дошо је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако су украли голфа?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Дошо је још један колега, он је дошао исто код мене, тај Бакарић Боро он није дошао с нама тада, он је дошао сутрадан или прекосутра дошо са својим комбијем имао ИМВ бели, он је дошао с њим, онда је он исто био ту код нас пар дана и онда су, неки су се вратили с њим а Сића он је остао код неке Тање у Новом Саду ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Тања?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Па неку цуру је он тамо имао у Новом Саду, после сам чуо да се оженио с њом, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А она била у Новом Саду?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Да, ту је ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер у истрази ви рекосте да је то његова девојка?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то његова девојка, да су нешто били у свађи па је он дошао да се помире?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Тако, тако сам ја разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел она излазила са вама увече кад сте ишли ето и у дискотеку и тако даље, јел она била са вама у друштву?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Па ја се не сећам, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се ви много чега.

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Па било 19, година, то је било пре 20 година како а се сећам. Нисам знао да ћу морат да памтим, давно је било, не знам, мислим не могу, детаље знам оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се ви после тога враћали за?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Вуковар?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Да, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се ви вратили у Вуковар?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Па можда после једно месец дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Месец дана?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Тако, онда сам био гост код Бакарића једно месец дана у Вуковару сам био, можда и више, можда и следеће године тек, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ето ви сте тамо, стале су борбе, завршене су борбе, да ли се па до одласка за Нови Сад, да ли се сећате икаквог догађаја који се тамо десио у Вуковару који сте ви тако посебно ето запамтили, ишта посебно?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Не, ништа посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли да је тамо била Гардијска бригада?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Било је војске пуно, не знам, тамо је било опште расуло, није се знало ко је ко, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Нисам знао ја тамо ни ко је ко, ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте ту тај списак, има ту неки списак па пише сведок сарадник 1.

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је то? Немојте да говорите име?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Не знам ко је, можда ако га видим можда би га знао, али по имену и презимену не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате јесте ли имали прилике можда да видите на некој телевизији да је Сирета дао неки интервју једном новинару београдском Нину Брајевићу, па је то тако било на телевизијама?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте тако нешто видели?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања? Сирета, има Сирета.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Што је мени најважније, ти се сећаш да смо после ослобођења Вуковара дан, два, ми отишли заједно у Нови Сад?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Да.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Да си реко био је Гага, Бато, ја, ти и?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: И Бранко.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: То је брат од Тање, да ли се тога сећаш?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Да, да.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Имао је дугачку косу добро си га?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Бранко?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Да, да.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Брат рођени од Тање, зато што није рекао презиме, хоћу да потврди.

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Не знам.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Да, да. Онда да ли се сећаш, колико смо ми остали код тебе дана?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Од пет до седам дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је, рекао је то, рекао је.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: То је рекао у запису пет до седам дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови не кажу толико, али добро, ви рекосте да су они отишли раније неки.

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Да, неки су отишли раније неки касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је остао због девојке.

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Он је остао због девојке.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Добро, важно да ти отприлике знаш кад смо ми отишли. А да ли си ти био са нама у Новим Кнежевцима, да ли се сећаш?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Не.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Са Бором? Добро, не сећа се, ја морам сад неке ситнице да видим шта се сећа шта се не сећа човек, разумете шта хоћу да постигнем тим. Можда је био можда није, ја знам да није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па видите да се не сећа човек пуно тога.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Мени је важно да се сећа да смо ми сви заједно, ти се сећаш да смо поправљали тог голфа што је био у дворишту код Бате?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Да.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Ко је спавао онда код Бате, ко се све нашао код Бате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па небитно господине Сирета.

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Не сећам се стварно. Сећам се само кад смо дошли у Нови Сад да си код мене испред куће упао у канал.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Да.

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Е тог се сећам, били су ископани неки канали за.

ОПТ.ДАМИР СИРЕТА: Добро, немам више питања, мени је било битно за одлазак.

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Телефон и он је ту упао у канал, од једном нестао човек испред куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли трошкове што сте дошли?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Да, путне трошкове само и ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да вас нешто претходно питам, ово ми се нешто намеће, да ли знате ко је Камени?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Ланчужанин Камени?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Чуо сам али никад, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта је Лева суподерица?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лева суподерица?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни то не знате?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Жорж, ко је Чича?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шошић Ђорђе звани Жорж или Чича?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Андрић Ивица звани Ћетић?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Не знам ја од тих никог, ја сам био у селу у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Тоша добровољац из Новог Сада?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Не, ни тог не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Ја сам био у селу овамо у Негославцима нисам чуо, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реко ето да видимо да можда немате неких сазнања те врсте. Реците ми, тражите ли трошкове што сте дошли данас?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Само путне трошкове што сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нови Сад-Београд и назад 1.500,00 динара је аутобуска карта?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Да, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покрива трошкове?

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Да, ја сам аутом дошо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи путне трошкове због доласка из Новог Сада па му се исти у износу од 1.500,00 динара а на релацији Нови Сад-Београд и назад и ДОСУЂУЈУ привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала господине Јанков можете ићи.

СВЕДОК БОБАН ЈАНКОВ: Молим, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо сада направити једну кратку паузу да проверимо, само да проверимо термине наставка претреса, значи једно 15 минута.

Дакле, 15 минута паузе.

Настављено у 13.25 часова након паузе ради одмора.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес СЕ ОДЛАЖЕ за:

-26.03. и 09.04.2009. године,

оба дана са почетком у 09:30 часова,
судница број 4, зграде овог суда.

На који позвати сведоке сараднике, а присутни заменик тужиоца, пуномоћник адвокат Баровић, те оптужени и његов бранилац адвокат Цвејић, позив примају на знање прогласом овог решења, те им се писмено неће слати.

Бранилац оптуженог узима обавезу да у року од 3 (три) дана суд поднеском обавести о својим доказним предлозима.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА